

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΞΕΝΙΤΕΙΑ.

Άδικα προσπαθούσε να κοιμηθεί τη νύχτα τούτη. Λες και κάποια αόρατη δύναμη, ας πιστέψουμε πως ήταν στο υποσυνείδητό του τον ανάγκαζε να παραμείνει ξύπνιος. Ύστερα από πολλά κοιμήθηκε για να ξυπνήσει από ένα όνειρο.

Έβλεπε τον εαυτό του μικρό με τους συνομήλικούς του να παίζουνε. Και ύστερα άκουσε, ω ναι την άκουσε ολοκάθαρα τη φωνή της μάνας του που του φώναζε να αφήσει πια το παιγνίδι, να τρέξει να λουστεί και να ετοιμάσει τα γιορτινά του τα ρούχα για την εκκλησία που θα άρχιζε νύχτα. Όχι δεν ονειρευόταν ο ξενιτεμένος. Έβλεπε τη μάνα του να του μιλά αδιάφορο του αν αυτός ήταν μεγάλος κι' ας δεν είχε ανάγκη να του θυμίσουν πως έπρεπε να ξυπνήσει. Άλλωστε ήταν ξύπνιος. Σηκώθηκε. Τράβηξε στο γραφείο του και κάθισε με το κεφάλι στα χέρια βυθισμένος στις σκέψεις του.

Του γρύλλου οι φωνές και κάποιου νυχτοπουλιού οι κρωγμοί ήσαν τα μόνα που αμυδρά αντηχούσαν στη ψυχή του που ξεσχιζόταν από χίλιες βασανιστικές σκέψεις.

Έβλεπε ολοζώντανους τους φίλους και μάλιστα, παραξενεύόταν που τους έβλεπε με τα γιορτινά σαν να επρόκειτο να παν σε εκκλησία.

Το μάτι του έπεσε ξαφνικά στο ημερολόγιο. 24 Δεκεμβρίου. Μηχανικά έβγαλε την ημερομηνία αυτή για να διαβάσει μια άλλη. 25 Δεκεμβρίου. Και με μεγάλα γράμματα ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. Σκίρτησε μέσα του μια χαρά ανάμεικτη με μεγάλη λύπη.

Και σαν να βρήκε το μυστήριο που τον ανάγκαζε να υποφέρει τόσο, έφερε το χέρι του μηχανικά στα κλειδιά άνοιξε ένα σύρμα και πήρε το των φωτογραφιών του.

Σαν το μετροφυλλούσε περνούσε από το νου του ολοζώντανη η Πατρίδα με όλα της τα καλά. Κι ένοιωθε όλη την πίκρα της ξενιτειάς ενώ τα χείλη του ασυναίσθητα φιθύριζαν τα λόγια που τον γέμιζαν χολή...

Ανάθεμά σε ξενιτειά με τα φαρμάκια πόχεις.....Που να τον πω τον πόνο μου, που

Το μετροφύλλισμα συνεχιζόταν μελαγχολικά. Μπροστά του παρέλαυε όλο το παρελθόν. Στην Πατρίδα.....

Ξαφνικά σταμάτησε μπροστά στην εικόνα.

Κάρφωσε το βλέμμα του πάνω της λες κι ήθελε να την βάλει ολόκληρη μέσα του.

Ήταν αυτή που του έδωσε μια φορά ο Δεσπότης με τα μακριά τα μάυρα ρούχα στο Κατηχητικό.

Την κοίταξε για πολλή ώρα. Ύστερα σηκώθηκε έχυσε λίγο λάδι σ' ένα ποτήρι, πήρε ένα κερί, το έκοψε πρόχειρα σε ιταρε και το άναψε μπροστά στην εικόνα.

Σαν σε

Χριστός γεννάται..... κι έμεινε σκεφτικός κρατώντας
από τη μια την εικόνα του Χριστού στην άλλου φωτογραφία
των παιδικών του φίλων.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣ